

-Jeg har stadig meget at tilbyde

Nikolaj Svendsen er vores kollega i Servicecenteret og den ældste i huset.

Nikolaj i sin afdeling.

Frisk og rar. Hvis man skal beskrive Nikolaj, er de to ord meget passende. Nikolaj er nemlig en frisk og lattermild person, der samtidig er meget engageret i sit arbejde.

- Min arbejdsglæde bliver bare større og større. En god arbejdsplads, gode opgaver og gode kollegaer. Og ikke mindst følelsen af at ens arbejdsgiver stoler på en. Dét er også meget vigtigt for ens arbejdsglæde, fortæller Nikolaj.

Nikolaj fylder 68 år til maj. Han er født i Kangersuatsiaq, har en kone og har seks børn.

Nikolaj har arbejdet i KNI (og KGH) i sammenlagt 53 år. Det er mange år.

- Jeg begyndte at arbejde i butikken i Kangersuatsiaq som 14 årig, i daværende KGH. Dengang var forholdene sådan, at de bedste elever blev sendt til Danmark for at gå i skole. Jeg blev også udvalgt. Heldigvis rejste jeg ikke, da min far gerne ville have, jeg blev fanger, fortsætter Nikolaj.

Nikolajs 'heldigvis' skal forstås på den måde, at han ved at blive i butikken fik mulighed for at uddanne sig som handelsforvalter.

- Af den grund er jeg her i dag, smiler Nikolaj.

Nikolaj på job.

Rig på erfaringer

Nikolajs lyst til at uddanne sig blev større og større, mens han arbejdede som assistent i butikken i Kangersuatsiaq. Han sendte et brev til købmanden i Upernavik og beskrev sit ønske om at uddanne sig som handelsforvalter.

- Heldigvis blev min ansøgning vel modtaget, og i 1972 flyttede vi til Tasiusaq, hvor jeg skulle starte min uddannelse i bygden i otte måneder.

Nikolaj var dengang blevet gift og havde børn. Deres bolig i Tasiusaq var dog meget gammelt og koldt og egnede sig ikke til småbørnsfamilier. Da familien ikke kunne få en anden bolig, skrev Nikolaj igen til Upernavik og anmodede om at blive flyttet til en anden bygd. Og gerne til en bygd med en fiskefabrik.

- Jeg begrundede mit ønske med, at jeg gerne vil prøve alle oplevelser, man møder som handelsbestyrer, og i et sted med en fiskefabrik må livet som handelsbestyrer også være anderledes, siger Nikolaj.

Nikolaj flyttede så i 1973 til Alluitsup Paa med sin familie, og efter et år flyttede de til Kullorsuaq, hvor Nikolaj fortsatte sin uddannelse. I 1976 blev Nikolaj handelsforvalter i bygden.

- Efter at have fungeret som handelsforvalter i Kullorsuaq i to år, blev jeg handelsforvalter i Kangersuatsiaq. Efter det arbejdede jeg også som handelsassistent, som man kaldte det dengang, i Upernavik, fortæller Nikolaj.

Nikolaj har arbejdet som både handelsforvalter og købmand i sammenlagt 31 år. Da man begyndte at omorganisere i daværende KGH, blev mange stillinger nedlagt. Nikolaj blev så i 2009 salgschef i Upernavik, og efter to år flyttede familien til Kullorsuaq, hvor Nikolaj arbejdede i otte måneder og endelig i 2012 flyttede til Sisimiut.

Nikolaj på Kællingehætten.

En arbejdsplads at være stolt over

I 2014 blev Nikolaj varecontroller på vores Servicecenter og arbejder her den dag i dag.

- Hver morgen ser jeg frem til at møde på arbejde. Jeg har rigtig mange erfaringer som jeg kan bruge i mit arbejde. Selvfølgelig har der været både gode og mindre gode oplevelser gennem årene, men jeg møder alle oplevelser med glæde, da de jo alle bidrager med noget, siger Nikolaj.

Nikolaj har også på nært hold oplevet, at KNI fik flere og flere grønlandske ledere.

- Den udvikling har været positivt, da vi oplevede, at de grønlandske ledere arbejdede mere med os på lige fod, pointerer Nikolaj.

Selv om Nikolaj er opdraget til at blive fanger, er han taknemmelig over, at han har valgt anderledes. Dog har han ikke sluppet fanger – og fiskerlivet.

- Jeg elsker fangerlivet og dyrkede det mest, da vi boede i bygderne, i min fritid eller ferie. Da vi flyttede til Sisimiut, begyndte jeg at dyrke motion med gåture, løbeture og vandre op på fjeldene. Mine fritidsinteresser er mange, blandt andet læse bøger, surfe på internettet og høre god musik, siger Nikolaj.

Nikolaj har endnu ingen planer om at blive pensioneret.

- Jeg er vokset op hos KNI. Jeg elsker mit arbejde og er meget stolt over, at min arbejdsplads' indflydelse i samfundet har været og fortsat er stor. Men alting har jo en ende. Mit største ønske er, at jeg vil forlade min arbejdsplads, lige så glad som jeg var, da jeg allerførste gang mødte op på arbejde, uanset hvornår det måtte være, slutter Nikolaj.